

Mette
Boddum
Behrndtz,
ny præst i
Nr.
Lyndelse

12. Årgang nr. 4 2012

FÆLLED

BLADET

FRELTOFTE, LUMBY & SØSTED

KÅLGARTNEREN

MOSTPRESSER

BØRNEDYRSKUE

REDAKTIONEN

Else-Marie Albrekt, ansvarshavende redaktør, Tlf. 6599 1559, else-marie@syssel.dk

Svend Johnsen, Tlf. 6590 2575, svendjohnsen@gmail.com

Jens Ole Storm, 3121 2682, vestergaardstorm@mail.dk

Peter Albrekt, 6599 1559, peter.albrekt@mail.dk

Finn Ekelund, grafisk tilrettelæggelse, tlf. 6590 2501, finn.ekelund@aarslevnet.dk

Jørgen Ejnar Knudsen, distributør, tlf: 6590 2347

clausengrafisk

Tryk: Clausens Grafisk

Formand og kasserer
Svend Johnsen,
Mosevej 17, tlf. 6590 2575
svendjohnsen@gmail.com

Suppleant
Age Spejlborg
Freltoftevej 45, tlf: 6590 1772
spejlborg@privatmail.dk

Hans Tophøj Bork
Freltoftevej 27, tlf. 6590 1947
htb@axios.dk

Suppleant
Kurt Bager,
Freltoftevej 8, tlf: 6590 1020
kurtognina@hotmail.dk

Sekretær
Per Emil Eskildsen,
Lumbyvænget 3, tlf. 6592 6927
smilee@c.dk

Bestyrelsesmedlem
Jørgen Ejnar Knudsen,
Freltoftevej 16, tlf: 6590 2347
jjs@knudsen.mail.dk

Bestyrelsesmedlem
Lene Damsgaard,
Freltoftevej 41, Tlf. 6590 1740
jimmy.staal@gmail.com

Redaktør
Else-Marie Albrekt,
Søstedvej 19, tlf. 6599 1559,
else-marie@syssel.dk

FÆLLEDEN er en fælles landsbyforening for Freltofte, Lumby & Søsted, hvor alle er velkomne – uanset alder, køn, stand, religion, etnicitet, partitilhørsforhold & bopæl.

Foreningen har lejet en ½ tønde land på Freltoftevej 43, hvor der er skabt en fodbold-bane, to petanque baner, gynger, klatrestativer og legehus.

Fælledens formål er at fremme, dyrke og styrke lokalfællesskabet gennem forskellige sammenkomster og kulturelle arrangementer.

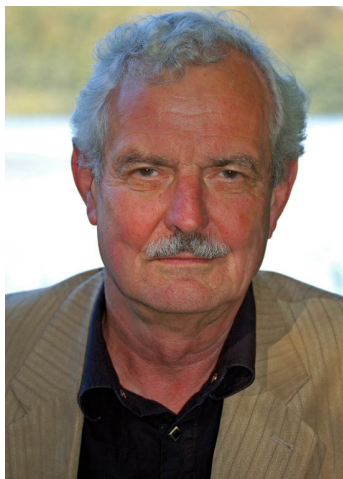
Kontingentet er i 2013 **100 kr.** Medlemmer, der får postsendt Fælled Bladet, skal i 2013 betale 50 kr. ekstra for porto.

Kontingentet kan indbetales kontant til et bestyrelsesmedlem, eller via netbank i SYDBANK Nr. Lyndelse-afdeling, reg. nr.: **6845**, konto-nr.: **2 3 4 5 6 7 8**

REDAKTØREN TAKKER AF

Kære læsere!

Fortiden har altid fascineret mig, som barn kunne jeg tilbringe timer i det hjørne af hønsegården, hvor det ituslåede porcelæn blev smidt hen sammen med diverse andre former for gammelt husgeråd. Her nede mellem træerne kunne jeg lave min egen lille drømmeverden, hvor fantasi og virkelighed gik hånd i hånd.

når nye generationer har taget over i husene omkring mig.

Her kan tingene leve videre, vi ældre kan drømme om fortiden, og nye generationer kan åbne skuffer og skabe til en verden der var en gang, og netop denne mulighed for at åbne dørene til verdener uden for vores umiddelbare synskreds, giver Fælled Bladet til læsere.

Jeg har haft en dejlig tid med Fælled Bladet, har truffet en masse søde mennesker, der har givet mig et indblik i det liv, der har været i netop dette område omkring Freltofte. Jeg vil gerne herigennem takke alle Jer, der har bidraget med stof til bladet. Tak til skiftende bestyrelsesmedlemmer, og nuværende, for et godt samarbejde og hyggelige stunder ved møder og sammenkomster.

Endelig skal der lyde en stor tak til min redaktion, uden hvis hjælp det aldrig var gået. Jens Ole, der ved alt om fortiden. Svend, der straks ser, hvis noget er glemt, og desuden

holder styr på annoncørerne, og deadline. Endelig skal lyde en tak til min helt igennem tålmodige mand Peter, som er den der får tingene lagt ind på computeren, og får det sendt til Finn i rigtig rækkefølge. Tak også til Finn, der

giver bladet dets endelige udformning og får bladet sendt i trykken. Ikke mindst tak til alle læserne, uden Jer var vi intet.

Jeg vil vende tilbage til mine potteskår, mine meriter vil kunne findes på museets hjemmeside, om nogen skulle være interesserede, desuden er her jo altid kaffe på kanden.

Bladet vil forsætte i sin nuværende form med Anders Kjær som ny redaktør. Anders kender vi fra alle de dejlige haveartikler, der har flydt i en jævn strøm fra hans pen, de medfølgende billeder ikke at forglemme, tag godt imod ham.

Med tak for tålmodigheden
De bedste hilsener
Else-Marie.

BØRNEDYRSKUE PÅ FÆLLEDEN

Der var mødt ca. 40 op til årets børnedyrskue, og vejret var strålende. Med de mange aktiviteter, mindede dyrskuet i år meget om det, der tidligere er beskrevet fra 60-ernes Freltofte. Foto: PA

En lille fisk havde fundet vej til dyrskuet.

En meget veldisciplineret killing.

Sabine og Cecilie i forgrunden. Bagerst ses Jane og Karen Margrethe.

Fuld fart over feltet ved dagens konkurrence i sækkevæddeløb.

Geden køres hjem igen med tak for i dag.

Det er ikke helt så let, som det ser ud til.

Trebensvæddeløb i fuld firspring.

Der overrækkes præmier til de mange deltagere.

EKSTRAORDINÆR GENERALFORSAMLING

Den siddende bestyrelse

Fælledens nuværende situation

Der har d. 13. november 2012 været afholdt ekstraordinær generalforsamling på Nyboe Kro med det formål at ændre foreningens vedtægter.

Til generalforsamlingen har alene været indkaldt medlemmer med stemmeret dvs. medlemmer bosiddende i Freltofte, Lumby eller Søsted, der har betalt kontingent for 2012 (Se ved-

tægterne § 3.1)

Årsagen til at bestyrelsen har valgt at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling er, at foreningen har modtaget en opsigelse af aftalen om leje af det grundareal på Freltoftevej 43, vi kalder Fælleden, idet ejendommen er sat til salg og de nuværende ejere har ønsket at køberne skulle stå frit i forhold til anvendelsen af arealet. Fælleden står specifikt nævnt i de nuværende vedtægter, og alene af den grund bør vedtægterne ændres.

Endvidere har Jens Krogsgaard fremsat forslag til, at alle der betaler kontingent skulle have stemmeret på generalforsamlingen samt gjort opmærksom på, at der ikke i vedtægternes § 8 står anført ret-

den kommentar til disse, at der fortsat ifølge den nye formålsparagraf kan etableres et fælles samlingssted, hvis dette skønnes formålstjenligt. Endvidere at det fortsat kun er medlemmer i Freltofte, Lumby og Søsted, der kan have stemmeret og endelig indeholder

retningslinjer for, hvordan en evt. formue skulle fordeles ved foreningens ophør. På grundlag af dette har bestyrelsen udarbejdet et nyt sæt vedtægter, som blev vedtaget på generalforsamlingen uden nogen stemte imod eller undlod at stemme – der var 23 husstande repræsenteret på generalforsamlingen.

De nye vedtægter står anført i indkaldelsen til ordinær generalforsamling i 2013, og der skal her knyttes

en ny § 8.2 klare retningslinjer for, hvordan en evt. formue skal fordeles ved foreningens ophør.

De nye vedtægter for Fælleden skal vedtages på to på hinanden følgende generalforsamling og derfor er vedtægter på dagsordenen på den ordinære generalforsamling, der afholdes d.10. februar 2013 kl. 15 på Nyboe Kro.

-Svend Johnsen

Foto: PA

Enstemmigt vedtaget.

Indkaldelse til generalforsamling

Generalforsamlingen bliver søndag d. 10. februar 2013 kl. 15 hos Nyboe Kro.

Fælleden vil være vært ved en kop kaffe med brød
Dagsorden ifølge vedtægterne:

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent og stemmetællere
3. Formandens beretning
4. Fællodsejerens "hertesuk"
5. Regnskabsaflæggelse
6. Behandling af indkomne forslag
7. Fremtidig virksomhed, herunder idéer til nye aktiviteter
8. Fremlæggelse af budget
9. Valg af bestyrelse (der vælges 3 i ulige år og 2 i lige år)
- 10- Valg af revisor og revisorsuppleant for 1 år
11. Eventuelt

Under pkt. 6: Behandling af indkomne forslag fremlægger bestyrelsen de vedtægter, der blev godkendt på den ekstraordinære generalforsamling d. 13. november 2012. Vedtægterne skal godkendes med 2/3 flertal på to på hinanden følgende generalforsamlinger, hvoraf den ene skal være den ordinære. De nye vedtægter kan derfor træde i kraft efter denne generalforsamling, hvis der opnås det fornødne flertal.

Møllegaardens Vinimport
Alsacevine på toppen

Pinot Noir
2008
VIN DALSIC

Røde og hvide topkvalitetsvine fra Alsace, Cotes du Rhône, Rivesaltes og Toscana
Sdr. Højrupvejen 28, 5750 Ringe
www.mg-vin.dk E-mail: hb@mg-vin.dk Tlf, 66 17 68 00 Mob. 20 86 46 86

**VEDTÆGTER FOR FÆLLEDEN.
LANDSBYFORENING FOR FRELTOFTE,
LUMBY & SØSTED**

§ 1. NAVN OG HJEMSTED

1.1 Foreningens navn er FÆLLEDEN som er en fælles landsbyforening for landsbyerne; Freltofte, Lumby og Søsted i Nørre Lyndelse Sogn, Faaborg-Midtfyn Kommune.

§ 2. FORMÅL.

2.1 Formålet er at fremme, dyrke og styrke lokalfællesskabet gennem forskellige sammenkomster og kulturelle arrangementer og aktiviteter. Hvis det skønnes formålstjenligt kan foreningen oprette, udbygge og/eller vedligeholde samlingssteder, hvor lokalbefolkningen kan spille bold, petanque el. lign og hvor forskellige former for underholdning kan arrangeres

2.2 Medlemmerne (herunder også bestyrelsen) står selv for det praktiske arbejde nævnt i pkt. 2.1

Dvs. både for etableringen af de forskellige baner, legeredskaber o.l. og for den alm. vedligeholdelse (græsslåning, maling mv.)

2.3 Foreningen er partipolitisk uafhængig.

§ 3. MEDLEMSKREDS.

3.1 Som medlemmer kan optages indbyggere i Lumby, Søsted og Freltofte, med stemmeret til den årlige generalforsamling, uanset alder, køn, stand, religion, etnicitet og partitilhørsforhold, såfremt de har betalt det af bestyrelsen pr. husstand fastsatte årskontingent og kan gå ind for foreningens formål. "Udenbys" og andre interesserede er velkomne medlemmer, men har dog ingen stemmeret ved generalforsamlingen.

3.2 Indmeldelse sker ved betaling til foreningens bankkonto, kassereren og evt. andre bestyrelses-medlemmer, af det pr. husstand fastlagte kontingent.

3.3 Udmeldelse sker hos kassereren, og husstanden er udmeldt ved årets afslutning.

3.4 Årskontingent betales i januar, dog senest på generalforsamlingen, for at opnå stemmeret hertil.

§ 4. GENERALFORSAMLING.

4.1 Generalforsamlingen er foreningens højeste myndighed.

4.2 Ordinær generalforsamling afholdes en gang årligt inden udgangen af marts måned.

Indkaldelse skal ske med mindst 3 ugers varsel med angivelse af dagsorden ved brev til medlemmerne eller ved annoncering i den lokale dagspresse.

4.3 En stemme pr. husstand, der senest ved generalforsamlingens start har betalt. Der kan ikke stemmes ved fuldmagt.

4.4 Ethvert medlem over 18 år er valgbar til bestyrelse og revision.

4.5 Dagsorden for ordinær generalforsamling skal indeholde følgende punkter:

1: Valg af dirigent

2: Valg af referent og stemmetællere

3: Formandens beretning

4: Regnskabsafklæggelse

5: Behandling af indkomne forslag

6: Fremtidig virksomhed, herunder ideer til

aktiviteter

7: Fremlæggelse af budget

8: Valg af bestyrelse (der vælges 3. i ulige år, og 2. i lige år)

8a: Valg af 2 suppleanter for 1 år

9: Valg af revisor og revisorsuppleanter for 1 år

10: Eventuelt

4.6 Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være bestyrelsen i hænde senest 2 uger før.

Vedtægtsændringer dog 2 mdr. før generalforsamlingen.

4.7 Generalforsamlingen træffer sine beslutninger ved alm. stemmeflertal.

4.8 Vedtægtsændringer kan kun finde sted med 2/3 flertal på 2 hinanden følgende generalforsamlinger, hvoraf den ene skal være ordinær.

§ 5. EKSTRAORDINÆR GENERALFORSAMLING

5.1 Indkaldelse til ekstraordinær generalforsamling skal ske med mindst 3 ugers skriftlig varsel med angivelse af dagsorden. Ekstraordinær generalforsamling kan afholdes, når bestyrelsen finder det nødvendigt, eller når mindst 1/3 af de stemmeberettigede medlemmer fremsætter en begrundet anmodning om det overfor bestyrelsen.

Generalforsamlingen afholdes senest 6 uger efter modtagelsen af anmodningen.

§ 6. BESTYRELSEN.

6.1 Foreningen ledes af en bestyrelse på 5 personer. Bestyrelsens medlemmer vælges for 2 år ad gangen.

3 medlemmer vælges i ulige år og 2 medlemmer vælges i lige år.

6.2 Bestyrelsen konstituerer sig selv med formand og andre poster, senest 14 dage efter generalforsamlingen.

6.3 Bestyrelsen leder foreningen i overensstemmelse med gældende lovgivning, foreningens vedtægter og generalforsamlingens beslutninger.

6.4 Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden.

6.5 Formanden indkalder til og leder bestyrelsesmøderne. Møder afholdes når formanden skønner det nødvendigt, eller når 2 bestyrelsesmedlemmer anmoder derom.

6.6 Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst 3 bestyrelsesmedlemmer er til stede. Afgørelser træffes ved alm. stemmeflertal. I tilfælde af stemmelighed, er formandens stemme afgørende.

§ 7. ØKONOMI – REGNSKAB – REVISION.

7.1 Foreningens regnskabsår følger kalenderåret.

7.2 Regnskabet udarbejdes i overensstemmelse med god regnskabs-sik.

7.3 Regnskabet revideres af den på generalforsamlingen valgte revisor.

§ 8. OPLØSNING.

8.1 Opløsning af foreningen kan kun finde sted, når 2/3 af de fremmødte medlemmer stemmer for et forslag om ophør på 2 hinanden følgende generalforsamlinger, hvoraf den ene skal være ordinær.

8.2 Skulle foreningen ved en evt. opløsning være i besiddelse af en formue, såsom penge og andre omsættelige aktiver, skal generalforsamlingerne bemyndige bestyrelsen til at anvende denne efter følgende retningslinjer:

Projekter, der i lokalområdet (Freltofte, Søsted, Lumby) opfylder formålsparagraffen, tilgodeses.

Støtteværdige aktiviteter lokalt på Midtfyn kan tilgodeses.

Almennyttige formål kan støttes (fx Røde Kors, Folkekirkens Nødhjælp).

www.nrsoeby-polstring.dk

Nr. Søby Auto/møbelpolstring

Medlem af Landslauget for Autosadelmagere og møbelpolstrere

Bo Thuelund - Gartnervænget 8 - Nr. Søby - 5792 Årslev - 6590 2007 - 2343 6307

Fælled Bladet skifter redaktør

Foto: Nadja Kjær

Else-Marie Albrekt, der har været Fælled Bladets gode redaktør siden 2009, meddelte på et bestyrelsesmøde i august, at hun ikke mere kunne afse den fornødne tid til at bestride jobbet. Bestyrelsen tog naturligvis beslutningen til efterretning, men med dyb beklagelse dels fordi Else-Marie har været en dygtig redaktør og dels fordi vi forventede, at det vil blive svært at finde en person, der kunne løfte opgaven og afse den fornødne tid til arbejdet.

Vi var allerede i gang med at forberede nødløsninger i form af færre udgivelser og et reduceret blad, da Anders Kjær, Freltoftevej 18 meddelte, at han gerne ville påtage sig opgaven. Anders har været fast skribent i Fælled Bladet med spændende artikler om interessante haver i omegnen. Endvidere har Anders flere gange været rundviser i Freltofte Mose, når Fælleden har inviteret på nattergale tur. Anders er uddannet biolog og har netop forsvaret sin Ph.d. om, hvordan man piner mere malariamedicin ud af kinesisk bynke, som han selv udtrykker det. Anders er gift med Katrine, som også er biolog og sammen har de døtrene Amanda og Nadja. Fælleden ønsker den nye redaktør hjertelig velkommen i stolen.

-Svend Johnsen

Tusind tak Else-Marie

Else-Marie meddelte på bestyrelsesmøde i Fælleden d. 21. august, at hun ikke mere kunne afse den fornødne tid til fremover at bestride jobbet som redaktør af Fælled Bladet. Bestyrelsen udtrykte sin beklagelse af Else-Marie valg, men også stor forståelse for hendes beslutning.

Else-Marie overtog ansvaret fra Jens Ole Storm i 2009 og har i perioden siden da udført et beundringsværdigt arbejde. Else-Marie har haft kontakten med vore frivillige skribenter, hun har interviewet og skrevet talrige fremragende artikler om alt mellem himmel og jord, og alt er udført med en præcision uden sidestykke. Siden Else-Marie overtog redaktørstolen har Fælled Bladet udkommet med en utrolig præcision de fire gange om året, hvor vi på forhånd havde aftalt udgivelse.

Der skal også lyde en tak til gemalen Peter Albrekt, som har siddet i redaktionen men tillige været fotografen, der har fastholdt de mange indtryk under de forskellige begivenheder, som bladet har rapporteret fra. Peter har også haft den sikre it – hånd, der har sikret efterbehandling både via Dropbox og kontakt til Finn Ekelund, der i alle årene har sørget for professionel opsætning af bladet. Finn har som den eneste været en del af Fælled Bladet i alle årene. Først som redaktør indtil 2005 og senere som den, der fik Fælled Bladet til at fremstå som en professionel publikation.

-Svend Johnsen

Æble- dag 2012 hos Nina og Kurt Bager

Stemmingsbilleder fra årets æble-
dag. Der var som sædvanligt godt
besøgt, og æbler presseses i hobel-
tal.

Foto: PA

VVS
Q-Kontrol

VVS
Garanti
-godt
håndværk
er vores
ansvar

VVS

John Nielsen VVS
Autoriseret GVS-mester/tekniker

Alt i VVS udføres
Ring og få et godt tilbud.

Kontakt os på:
johnsvvs@hotmail.com

Spanget 5, Nr. Lyndelse Tlf. **65 90 14 76 – 26 14 14 76**

Vi fortsætter Arne Kristiansens artikel om året og dagen, som vi startede i forrige nummer af Fælledbladet.

En gang imellem var det dog nødvendigt at tage til Odense for at handle. Det var gerne mor, og hun købte også det meste til far. Det var kun, når han skulle have et sæt tøj, han måtte af sted; selv om han tit sagde, at det måtte hun da let kunne klare. Mor cyklede ad Sdr. Boulevard, lidt til højre ad Filosofgangen og satte cyklen i Frederik Schaeffmanns gård. Der er nu parkeringshus, og gården lå ca. over for Pantheonsgade; så var vi i Vestergade. Engang ved juletid var jeg med, og vi så en stumfilm med Fy og Bi om en gammel mølle, der brændte. Mit første egentlige biografbesøg var efter krigen i Nr. Broby, hvor jeg så "Tag til Rønneby Kro". I Odense besøgte vi også engang en søster til Thorvald og Laurits. Der lugtede nu sært – de havde bygas. De var også på besøg hos os, og jeg syntes datteren var så fin.

Da Svend Slagter holdt op, skulle vi finde et andet sted at handle de få gange, vi havde brug for det. Fra Lumby kom vi via "Vandværkerbanken" – fra vandværket blev Nr. Lyndelse forsynet med vand – ud til Odense - Faaborg landevejen. Lige over for, hvor vejen munder ud, og hvor vejen går ned

**Murermestre
Brdr. Knudsen
Årslev ApS**

**Stationsvej 169
5792 Årslev
Tlf. 6599 1122**

til Lumbyholm boede en slagterfamilie. De havde to sønner, Chresten og Jørgen, som var lidt hårde ved flasken. Engang kørte de galt ved Bramstrup Gods og havnede i et vejtræ.

Jetonerne her er skænket til Hverdagsmuseet af Arne Kristiansen. De har været brugt til kortspil i Søsted. Foto: PA

En af dem røg ud af bilen og gennem stråtaget på en bygning, der dengang lå over for voldgraven.

Chresten var pilskallet, og engang han var hos os for at se på et kreatur, sagde han til mig: "Du ligner jo mig". Det har jeg fået fortalt; for det var kun de første to år, jeg var skallet. Jørgen startede en slagterforretning i Nr. Lyndelse over for brugsen, der lå på en lille vej, som begyndte ved siden af Ellen og Godtfreds forretning. Jørgen blev så vores nye slagter.

I en periode med godt vejr var det måske tiden til at takke; men det skete ikke hvert år. I begyndelse hjalp fars bror Christian fra Gestelev os; men senere klarede far det selv. Der blev først rejst et stillads ud for det stykke, der skulle tækkes. Derefter blev kærvene hentet fra loftet over vognporten. De brugte fire tækkestiger – de ligner en tretrinstappestige med et par lange tænder, så de kunne hænge fast i stråtaget. Christian havde to med, og to lånte vi hos Kristian Rasmussen.

Der var også brug for en tækkenål – en ca. 50cm lang "jernfidus" med et par små kroge i enderne, så tækkestråden af ståltråd kunne vikles om nålen. De havde også en "tækkeskovl" en opret træplade på et langt skaft. Det yderste lag af taget blev revet af, og kærvene lagt op og bredt ud.

Christian lå ude på taget, lagde langhal-

*Svigerdatteren Grethe på selvbinderen.
Privatfoto*

men på plads og stak nålen ind. På indersiden sad i begyndelsen mor senere jeg og "stak ud"; det gjaldt om at få tråden lagt om en lægte, så halmen blev liggende. En gang, da jeg var mindre, skulle vi tække staldlængen ud mod møddingen. Jeg var kommet op på stilladset. På grund af den megen løse halm trådte jeg ved siden af og faldt ned; men halmen tog af for faldet, så det var bare sjovt.

Min fødselsdag den 15. juli faldt gerne midt i sommerferien; men jeg har dog prøvet at være i skole på min fødselsdag. Vores lærer tilrettelagde ferien, så vi kunne være hjemme for at hjælpe til med høsten. Et år kunne han se, at høsten ville blive sen; så tiden før sommerferien blev gjort længere. Der blev ikke gjort så meget ud af min fødselsdag; som regel var Helmuth og Jørgen over ved mig – undertiden også Karl Andersen. Jeg var heller ikke med til så mange – en enkelt gang ude hos Hans Johansen i Freltofte Mose.

Jeg var også med til Ejvinds – købmandens søn i Lumby, og den blev lidt speci-

el. Jeg var vant til, vi fik aftensmaden med; men i Lumby kom mødrene sent på eftermiddagen, fik kaffe og tog børnene med hjem. Jeg havde jo ikke mor med; så jeg blev og reddede mig en spegepølsemad. Oppe ved Karl Andersen legede vi "hjørnekigger"; vi løb rundt om huset, og vi havde kun helle, når vi holdt fast ved et hjørne. En "var den", og blev man grebet i at løbe, blev der råbt "hjørnekigger", og så var det hans tur til at være den. Inde havde de et kortspil bestående af fire sæt kort fra 1-20. Kortene blev blandet, og de fordeltes blandt deltagerne. Nu gjaldt om at komme af med sine kort. Det gjorde vi på omgang, og vendte vi et af de 4 ettere, blev det lagt ud midt på bordet, og her kunne der kun lægges opad. Hvis kortet passede et sted, tog vi et nyt. Vi kunne også komme af med det hos en af de andre, og her kunne det gå både opad og nedad.

Når høsten nærmede sig, gik far tit en tur ud i marken for at klemme på kernerne. Inden han og Georg købte selvbinder, fik han en af naboerne til at høste for os; det var oftest Laurits Greve. Men først skulle der "hugges hul". For at hestene og selvbinderen ikke skulle ødelægge kornet blev der "hugget et skår" rundt om marken og lidt mere i hjørnerne – "et skår" var den bredde, man kunne høste på en gang med leen. Nogle steder var der måske "lejesæd", og hvis det var slemt, måtte det også tages med leen. "Lejesæden" fremkom efter en tordenskyld, der slog kornet ned.

**Butik Møllegaard, Birkebjergvej 3,
Freltofte, 5792 Årslev
Åbningstid lørdag 10-15
eller efter aftale
Tlf. 65902337/22391529**

Det var almindeligt, at jægere selv ladede deres patroner. Dette sæt er blevet brugt på Hestehavegaard af Anders og Børge Rasmussen. Foto: PA

Et år var der lidt knas; så far besluttede, at vi kunne selv høste. På leen – kaldet "slåstagen" – blev "mejetøjet" sat fast. Det var et træstativ, der skulle sørge for, at stråene lagde sig, så de var til at binde op. Efter far fulgte mor og jeg; vi lavede bånd af en håndfuld strå og bandt dem om en portion strå til et neg. Det var godt nok drøjt – de forbistrede bånd havde det med at gå op eller gå i stykker for mig. Når "læget" var høstet, skulle negene sættes i "åsteder" – traver.

Efter nogen tid – det kom jo an på vejret – skulle kornet køres ind. Når jeg mindes høsten, tænker jeg altid på Jeppe Aakjærs: "Nu er det længe siden". Ude i marken rakte mor negene op til far, der placerede dem, så de blev liggende på vognen. Kassevognen

blev gjort længere ved at "sidefjællene" blev erstattet med et stativ, så der kunne være mere på vognen. Jeg skulle i mellemtiden lave et eller andet, de ikke kunne nå.

Når læsset var kørt hjem, skulle jeg hjælpe til. Mor læssede af, og far smed det hen, hvor det skulle være, og jeg lagde det på plads og trampede det ned. Det var særlig ubehageligt oppe på loftet ved hanebåndene – tværbjelker mellem spærene. Der var støvet og meget spindelvæv, og hvis det så oven i købet var byg med stak og måske tidsler – ja! en overgang var det faktisk med i min aftenbøn om at slippe for det. Engang imellem kunne det falde i med ustadigt vejr, så der blev problemer med indkørslen. Det var særlig galt med byggen fra "udlægget"; for der var jo græs og kløver mellem kornstråene. Når kornet var kørt ind brugte far hesteriven, vi havde sammen med Karl Hansen, for at samle de løse strå sammen.

Når høsten var ovre, skulle stubmarkerne skrælplojjes; det øverste lag med stubbene blev vendt, så de kunne rådne. "Lægget", hvor der før havde været havre, blev behandlet særligt grundigt, for her skulle sås vintersæd, hvede – vi havde dog rug et enkelt år.

Efterårets væsentligste arbejde var roerne og pløjning. Til kårroerne havde far godt nok et redskab med et jern til at hugge toppen af og et par tænder til at hive roen op; men han lejede som regel en roeptager hos Rasmus "Smed" i Lumby. Han ordnede også andet smedearbejde for os samt skoede hesten. Roeptageren huggede toppen af, skar roden af og tog roen op. Derefter blev roerne læsset på vognen med en fork eller en spidsgreb og kørte dem hjem. De blev lagt i en stak og blev som regel ikke overdækket; for de blev brugt først. Toppene blev spredt lidt og pløjet ned.

Runkelroerne blev taget op med håndkraft, og toppene hugget af med en "roekniv". De tog gerne to rækker og to rækker ned – roerne til den ene side og toppene til den anden. Derved blev der lange rækker af skiftevis roer og toppe. Når roerne skulle køres hjem, blev de læsset med en "roegreb" – en større greb med runde knopper på enden af grenene; for runkelroerne kunne ikke tåle at blive stukket i som kårroerne.

Hjemme gravede far en "roekule"; den lå gerne foran møddingen og staldgavlen. Først pløjede han dybt på stedet, så jorden

TØMRERMESTER

**René
Munck** ApS

Jasminvænget 1 · 5792 Årslev
Tlf. 6590 2209 · Mobil 2022 7209

byg
garanti

www.tomrermester.dk

*Arne sammen med forældrene Martha og Niels Kristiansen på gårdspladsen.
Privatfoto*

blev skubbet til hver sin side med en dyb rende i midten. Derefter blev den løse jord skovlet til siden, så der dannedes to volde med en afstand på ca. 3m. Roerne blev kastet i kulen og dækket med halm – senere også med plastik. Hvis det så ud til kulde, blev roerne også dækket med jord. Det kunne give problemer; hvis det blev meget koldt, frøs roerne og rådne, når det blev tørt, eller hvis vinteren udeblev, fik roerne det for varmt og rådne også. Halvdelen af toppene – undertiden mere – blev kørt hjem til foder, Resten blev spredt og pløjet ned.

Det ”læg”, hvor der havde været byg eller ”blandkorn” skulle der køres møg ud på. Det var nok det hårdeste arbejde i årets løb – også for hestene; for her var det nødvendigt med hjælp af Peters hest. For-og bagsmækket blev taget af kassevognen, og møget, gødningen blev læsset på. Møget blev revet ned i stakke ude på marken, og så skulle det spredes. Vi brugte en spidsgreb, men det var svært; for man skulle give et lille ”vrik” med håndleddet lige før yderstillingen ellers røg ”grebfulden” bare et stykke hen uden at blive spredt. Bagefter skulle marken pløjes, og det skulle helst ske umiddelbart efter; ellers tørrede møget for meget, og næringsværdien blev nedsat. Det sidste, der skulle pløjes, var den gamle græsmark – ”grønjorden”.

Efteråret var jagttid, og far var jæger. Han spurgte flere beboere, om han måtte gå på deres jord. Han betalte ikke noget for det; men de fik det første, han skød på deres jord. Der blev altid et par harer, agerhøns eller fa-

saner til os selv. Det skudte blev hængt i havesiden på et søm mellem køkkenet og dagligstuen. Far flåede og tog ud af harerne selv, og mor tilberedte stegen. Det bedste var nu sovsen; vi kunne godt risikere at få hagl i munden. Undertiden var der lidt uld om haglet, trukket ind ved skuddet.

Far havde en overgang jagten på jorden fra Lumby langs Søstedvej helt til Freltofte, samt hos Knudsen og på ”Brogården”, hvis jord lå på venstre side af vejen fra Knud Knudsen til Freltofte. Han havde dog ikke jagten hos Sigurd Andersen; han var selv jæger og skød med sortkrudt; vi kunne se røgen hjemmefra.

Efterhånden kom der penge i det, og da der ikke var særlig stor vildtmængde, ville far ikke betale for det. Til sidst havde han ikke ret meget Han var sammen med Rasmus ”Tude” fra Freltofte Mose med til at starte Freltofte Jagtforening. Der bestod han jagtprøven, før den blev obligatorisk. I den tid fik de tildelt nogle planter fra Det danske Hedeselskab, og han tilplantede store dele af Knud Knudsens grusgrav. Engang blev der meget tilovers, og af overskuddet plantede han ”Storskoven” og ”Lilleskoven”. Han tog

FLEMMING RENÉ
VINDUESPOLERING

Erhverv og Privat

64 74 22 40 - 40 82 92 40

Intet for småt - intet for stort

Vi dækker hele Fyn

Grisen her tilhører Walther Friis Jensen Søsted. Den er lidt mere nysgerrig end de fleste.

Foto: PA

af og til på andetræk om aftenen, og var med på rævejagt om vinteren. Ligeledes var han med til harefangst på Illum ved Falsled.

En jæger skulle jo helst have en hund, og det havde vi også. Den første – ”den røde” – har jeg kun fået fortalt om. Den næste var ”Bella”, og det var en pointer. Den var svær at holde hjemme, så den var altid inde i kostalden. Den sov altid i fodergangen, også når far og mor stod op om morgenen. Men den morgen, hvor jagten begyndte, tog hunden imod far – den må kunne have mærket på far, at nu var det tiden.

Da den ikke kunne mere, skule vi have en ny. Den skulle hedde ”Plet” efter en, de havde i fars barndomshjem i Sallinge. Det var en dygtig hund; den kunne sidde med et stykke sukker i munden. Den spiste det ikke,

før den fik lov. Fars bror Rasmus arbejdede den gang på kroen, der lå ind til mine bedsteforældres lille græsmark. ”Plet” blev sendt hen til kroen med en kurv i munden for at hente nogle rester. Der blev lagt et stykke papir over maden; men ovenpå blev der lagt et eller andet spiseligt og en seddel med ”det er til ”Plet”. Hunden rørte ikke noget, men kom hjem, som den skulle.

Far var ikke hjemme, da de kom med den nye hund. Da han så den, udbrød han: ”Du er da en værre Hans Jørgen”, så den kom til at hedde ”Håns”. Det skulle også være en pointer, men den var ikke ægte – halen var en ”krogkæp”.

Det var en dejlig og lærenem hund, der var med på alt. Når far sagde: ”Vil du køre med”, hoppede den på fars ryg, hvis han bøjede fremover eller på mors skød, hvis han pegede på hende. Den var også med, når far kørte med vognen. Engang sad den endog på stangen af fars cykel. Den gik fint på stige og var engang gået op på tagrygningen ad den lange stige. Men det gik galt hver gang, når den skulle efter en kat ude i laden på den lille stige op til loftet. Den løb kun efter kattene, når far pudsede den på dem - og det gjaldt de fremmede hankatte. Men når ”Håns” skulle efter dem op ad stigen, gik det for hurtigt, og den hang pibende i forbenene med bagbenene mellem trinene. Den sidste hund var også en pointer, men en helt karakter; den var ”blød” og lærte aldrig noget sjovt – ikke engang at sidde ”pænt”, som ”Håns” også var dygtig til.

Hunde skulle jo have hundetegn, og det fik de hos proprietær Park, der havde sin gård i Lumby overfor, hvor byvejen støder til vejen til Freltofte. Park var en mand, som far stor pris på, selvom han var konservativ. Han

**Nr. Lyndelse El A/S
Benny Rasmussen**

40 17 45 45

Lumbyvej 56, Lumby

Indkørsel til ejendommen på Søstedvej. Der er rejst træhus i anledning af sølvbryllupet. Privatfoto

var venlig og lige til og ikke som Jens Peter sognerådsformand, der ellers var radikal som far. Park var dog uheldig, at hans gård brændte. Far tog derop, da han så røgen, og hjalp til med at redde dyrene. Jeg mener også, han var brandvagt om natten. Mor satte mig på cyklen og tog mig med derop. Det flød med brandslanger på vejen deroppe, og der var en masse mennesker.

December var også en travl måned, men det var på en anden måde. Der var jo hverken fryser eller køleskab, så de fleste slagtede op til jul; for det var jo køligt, og det var rart med frisk fersk til jul. Med hjemmeslagtningen fulgte pølsegilderne, så de måtte næsten aftale med hinanden, hvornår det skulle være, og der var mange aftner, hvor far og mor ikke var hjemme.

Vi havde Chresten Povelsen fra Freltofte til at hjemmeslagte for os. Foruden sin betaling fik han gerne lunger og tæer. Georg var ovre for at hjælpe til med at holde grisen, når den skulle stikkes. Når den blev stukket, blev der taget blod til "sorte pølser". Der kom byggryn i, og så blev de bagt i en sandkageform. Når blodet var løbet af grisen, blev den skoldet og skrabet for at fjerne hårene. Derefter blev den hængt op i bagbenene, skåret op og fik fjernet indvoldene. Nogle af tarmene blev renset til medisterpølse. Derefter skulle kødet skæres til, så det passede til de forskellige formål. Ingrid var kommet for at hjælpe til med det. Om aftenen vankede der frisk "grisemad" for os og Georg og Ingrid. En del af kødet blev saltet og røget; men meget blev nu også henkogt. Senere var far

og mor med i et nystartet frysehusehus i Nr. Lyndelse.

Nogle dage efter blev der så holdt pølsegilde, hvor Ingrid hjalp til. Først serveredes der flæskesteg – og det var flæskesteg med streg under flæsk - med brune og hvide kartofler, rødkål og gerne syltede agurker. Næste omgang, efter at flæskestegen havde været rundt en ekstra gang, var der ribbensteg med samme tilbehør. Måske vankede der halve syltede æbler med en klat gele inden medisterpølsen blev budt rundt. Det sluttede

med dessert måske abrikosgrød med flødeskum.

I den forbindelse husker jeg, at mor engang skulle lave abrikosgrød og ved en fejltagelse brugte salt i stedet for sukker. Desserten var ikke til at redde; men hvad hun så gjorde, husker jeg ikke. Under måltidet fik gæsterne øl og sodavand. Efter flere rygepauser ind imellem blev der ryddet til side, og de gav sig til at spille kort – damer og herrer hver for sig. Damerne spillede i begyndelsen "stop", men gik senere over til "lige ud". Mændene spillede også "lige ud"; en sjælden gang spillede en 3-4 stykker "l'hombre", og så var far gerne med her. De spillede om penge, men det var ikke store summer. Til "l'hombre" brugte de jetons i stedet for penge; de blev så modregnet i penge. Mor har dog fortalt, at engang de skulle i byen, talte

**GLARMESTER
TIM DEGN**

**DØGNSERVICE
20 72 13 99**

Freltoftevej 40,
Freltofte

Alt glarmesterarbejde og
forsikringskader udføres

Far, Niels Kristiansen rækker halm op i lugen. Privatfoto

far pengene først derhjemme – de havde jo ikke meget at rode med.

De var af sted flere aftener; men så kom den søde juletid. I begyndelsen holdt vi juleaften sammen med Georgs – senere for os selv. En af dem røg ud af bilen og gennem stråtaget på en bygning, der dengang lå over for voldgraven.

Chresten var pilskallet, og engang han var hos os for at se på et kreatur, sagde han til mig: ”Du ligner jo mig”. Det har jeg fået fortalt; for det var kun de første to år, jeg var

skallet. Jørgen startede en slagterforretning i Nr. Lyndelse over for brugsen, der lå på en lille vej, som begyndte ved siden af Ellen og Godtfreds forretning. Jørgen blev så vores nye slagter.

I en periode med godt vejr var det måske tiden til at takke; men det skete ikke hvert år. I begyndelse hjalp fars bror Christian fra Gestelev os; men senere klarede far det selv. Der blev først rejst et stillads ud for det stykke, der skulle takkes. Derefter blev kærvene hentet fra loftet over vognporten. De brugte fire tækkestiger – de ligner en tretrinstappestige med et par lange tænder, så de kunne hænge fast i stråtaget. Christian havde to med, og to lånte vi hos Kristian Rasmussen

Der var også brug for en tækkenål – en ca. 50cm lang ”jernfidus” med et par små kroge i enderne, så tækkestråden af ståltråd kunne vikles om nålen. De havde også en ”tækkeskovl” en opret træplade på et langt skaft. Det yderste lag af taget blev revet af, og kærvene lagt op og bredt ud.

Christian lå ude på taget, lagde langhalmen på plads og stak nålen ind. På indersiden sad i begyndelsen mor senere jeg og ”stak ud”; det gjaldt om at få tråden lagt om en lægte, så halmen blev liggende. En gang, da jeg var mindre, skulle vi takke staldlængen ud mod møddingen. Jeg var kommet op på stilladset. På grund af den megen løse halm trådte jeg ved siden af og faldt ned; men halmen tog af for faldet, så det var bare sjovt.

Min fødselsdag den 15. juli faldt gerne midt i sommerferien: men jeg har dog prøvet at være i skole på min fødselsdag. Vores lærer tilrettelagde ferien, så vi kunne være hjemme for at hjælpe til med høsten. Et år kunne han se, at høsten ville blive sen; så ti-

NR. SØBY KØD EN GROS A/S

HØJ KVALITET - HØJ SERVICE

UDFØRT AF FAGUDDANNET PERSONALE

Nr.Søby Kød Engros a/s er blevet

Nøglehulsmærke godkendt

Nr.Søby Kød Engros A/S - Nymarksgyden 5, 5792 Årslev - tlf: 65 90 11 25 - firma@nsk-engros.dk

den før sommerferien blev gjort længere. Der blev ikke gjort så meget ud af min fødselsdag; som regel var Helmuth og Jørgen over ved mig – undertiden også Karl Andersen. Jeg var heller ikke med til så mange – en enkelt gang ude hos Hans Johansen i Freltofte Mose.

Jeg var også med til Ejvinds – købmandens søn i Lumby, og den blev lidt speciel. Jeg var vant til, vi fik aftensmaden med; men i Lumby kom mødrene sent på eftermiddagen, fik kaffe og tog børnene med hjem. Jeg havde jo ikke mor med; så jeg blev og reddede mig en spegepølsemad. Oppe ved Karl Andersen legede vi ”hjørnekigger”; vi løb rundt om huset, og vi havde kun helle, når vi holdt fast ved et hjørne. En ”var den”, og blev man grebet i at løbe, blev der råbt ”hjørnekigger”, og så var det hans tur til at være den. Inde havde de et kortspil bestående af fire sæt kort fra 1-20. Kortene blev blandet, og de fordeltes blandt deltagerne. Nu gjaldt om at komme af med sine kort. Det gjorde vi på omgang, og vendte vi et af de 4 ettere, blev det lagt ud midt på bordet, og her kunne der kun lægges opad. Hvis kortet passede et sted, tog vi et nyt. Vi kunne også komme af med det hos en af de andre, og her kunne det gå både opad og nedad.

Når høsten nærmede sig, gik far tit en tur ud i marken for at klemme på kernerne. Inden han og Georg købte selvbinder, fik han en af naboerne til at høste for os; det var oftest Laurits Greve. Men først skulle der ”hugges hul”. For at hestene og selvbinderen ikke skulle ødelægge kornet blev der ”hugget et skår” rundt om marken og lidt mere i hjørnerne – ”et skår” var den bredde, man kunne høste på en gang med leen. Nogle steder var der måske ”lejesæd”, og hvis det var slemt, måtte det også tages med leen. ”Lejesæden” fremkom efter en tordenskyld, der slog kornet ned.

Et år var der lidt knas; så far besluttede, at vi kunne selv høste. På leen – kaldet ”slåstagen” – blev ”mejetøjet” sat fast. Det var et træstativ, der skulle sørge for, at stråene lagde sig, så de var til at binde op. Efter far fulgte mor og jeg; vi lavede bånd af en håndfuld strå og bandt dem om en portion strå til et neg. Det var godt nok drøjt – de forbi-strede bånd havde det med at gå op eller gå i stykker for mig. Når ”læget” var høstet, skulle negene sættes i ”åsteder” – traver.

Efter nogen tid – det kom jo en på vejret – skulle kornet køres ind. Når jeg mindes

høsten, tænker jeg altid på Jeppe Aakjærs: ”Nu er det længe siden”. Ude i marken rakte mor negene op til far, der placerede dem, så de blev liggende på vognen. Kassevognen blev gjort længere ved at ”sidefjællene” blev erstattet med et stativ, så der kunne være mere på vognen. Jeg skulle i mellemtiden lave et eller andet, de ikke kunne nå.

Når læsset var kørt hjem, skulle jeg hjælpe til. Mor læssede af, og far smed det hen, hvor det skulle være, og jeg lagde det på plads og trampede det ned. Det var særlig ubehageligt oppe på loftet ved hanebåndene – tværbjælker mellem spærene. Der var støvet og meget spindelvæv, og hvis det så oven i købet var byg med stak og måske tidsler – ja! en overgang var det faktisk med i min aftebøn om at slippe for det. Engang imellem kunne det falde i med ustadigt vejr, så der blev problemer med indkørslen. Det var særlig galt med byggen fra ”udlægget”; for der var jo græs og kløver mellem kornstråene. Når kornet var kørt ind brugte far hesteriven, vi havde sammen med Karl Hansen, for at samle de løse strå sammen.

Når høsten var ovre, skulle stubmarkerne skræpløjes; det øverste lag med stubbene blev vendt, så de kunne rådne. ”Lægget”, hvor der før havde været havre, blev behandlet særligt grundigt, for her skulle sås vintersæd, hvede – vi havde dog rug et enkelt år.

Efterårets væsentligste arbejde var roerne og pløjning. Til kårroerne havde far godt nok et redskab med et jern til at hugge toppen af og et par tænder til at hive roen op; men han lejede som regel en roeoptager hos Rasmus ”Smed” i Lumby. Han ordnede også andet smedearbejde for os samt skoede hesten. Roeoptageren huggede toppen af, skar roden af og tog roen op. Derefter blev roerne læsset på vognen med en fork eller en spidsgreb og kørte dem hjem. De blev lagt i en stak og blev som regel ikke overdækket; for de blev brugt først. Toppene blev spredt lidt og pløjet ned.

Runkelroerne blev taget op med håndkraft, og toppene hugget af med en ”roekniv”. De tog gerne to rækker og to rækker ned – roerne til den ene side og toppene til den anden. Derved blev der lange rækker af skiftevis roer og toppe. Når roerne skulle køres hjem, blev de læsset med en ”roegreb” – en større greb med runde knopper på enden af grenene; for runkelroerne kunne ikke tale

Der arbejdes i marken. Ingrid og Georgs hus ses i baggrunden. Privatfoto

at blive stukket i som kårroerne.

Hjemme gravede far en "roekule"; den lå gerne foran møddingen og staldgavlen. Først pløjede han dybt på stedet, så jorden blev skubbet til hver sin side med en dyb rende i midten. Derefter blev den løse jord skovlet til siden, så der dannedes to volde med en afstand på ca. 3m. Roerne blev kastet i kullen og dækket med halm – senere også med plastik. Hvis det så ud til kulde, blev roerne også dækket med jord. Det kunne give problemer; hvis det blev meget koldt, frøs roerne og rådnete, når det blev tørt, eller hvis vinteren udeblev, fik roerne det for varmt og rådnete også. Halvdelen af toppene – undertiden mere – blev kørt hjem til foder, Resten blev spredt og pløjet ned.

Det "læg", hvor der havde været byg eller "blandkorn" skulle der køres møg ud på. Det var nok det hårdeste arbejde i årets løb – også for hestene; for her var det nødvendigt med hjælp af Peters hest. For- og bagsmækket blev taget af kassevognen, og møget, gødningsen blev læsset på. Møget blev revet ned i stakke ude på marken, og så skulle det spredes. Vi brugte en spidsgreb, men det var svært; for man skulle give et lille "vrik" med

håndledet lige før yderstillingen ellers røg "grebfulden" bare et stykke hen uden at blive spredt. Bagefter skulle marken pløjes, og det skulle helst ske umiddelbart efter; ellers tørrede møget for meget, og næringsværdien blev nedsat. Det sidste, der skulle pløjes, var den gamle græsmark – "grønjorden".

Efteråret var jagttid, og far var jæger. Han spurgte flere beboere, om han måtte gå på deres jord. Han betalte ikke noget for det; men de fik det første, han skød på deres jord. Der blev altid et par harer, agerhøns eller fasaner til os selv. Det skudte blev hængt i havesiden på et søm mellem køkkenet og dagligstuen. Far flåede og tog ud af harerne selv, og mor tilberedte stegen. Det bedste var nu sovsen; vi kunne godt risikere at få hagl i munden. Undertiden var der lidt uld om haglet, trukket ind ved skuddet.

Far havde en overgang jagten på jorden fra Lumby langs Søstedvej helt til Freltofte, samt hos Knudsen og på "Brogården", hvis jord lå på venstre side af vejen fra Knud Knudsen til Freltofte. Han havde dog ikke jagten hos Sigurd Andersen; han var selv jæger og skød med sortkrudt; vi kunne se røgen hjemmefra.

Efterhånden kom der penge i det, og da der ikke var særlig stor vildtmængde, ville far ikke betale for det. Til sidst havde han ikke ret meget. Han var sammen med Rasmus "Tude" fra Freltofte Mose med til at starte Freltofte Jagtforening. Der bestod han jagtprøven, før den blev obligatorisk. I den tid fik de tildelt nogle planter fra Det danske Hedeselskab, og han tilplantede store dele af Knud Knudsens grusgrav. Engang blev der meget tilovers, og af overskuddet plantede han "Storskoven" og "Lilleskoven". Han tog af og til på andetræk om aftenen, og var med på rævejagt om vinteren. Ligeledes var han med til harefangst på Illum ved Falsled.

En jæger skulle jo helst have en hund, og det havde vi også. Den første – "den røde" – har jeg kun fået fortalt om. Den næste var "Bella", og det var en pointer. Den var svær at holde hjemme, så den var altid inde i kostalden. Den sov altid i fodergangen, også når far og mor stod op om morgenen. Men den morgen, hvor jagten begyndte, tog hunden imod far – den må kunne have mærket på far, at nu var det tiden.

Da den ikke kunne mere, skulle vi have en ny. Den skulle hedde "Plet" efter en, de havde i fars barndomshjem i Sallinge. Det var en dygtig hund; den kunne sidde med et stykke sukker i munden. Den spiste det ikke, før den fik lov. Fars bror Rasmus arbejdede den gang på kroen, der lå ind til mine bedsteforældres lille græsmark. "Plet" blev sendt hen til kroen med en kurv i munden for at hente nogle rester. Der blev lagt et stykke papir over maden; men ovenpå blev der lagt et eller andet spiseligt og en seddel med "det er til "Plet". Hunden rørte ikke noget, men kom hjem, som den skulle.

Far var ikke hjemme, da de kom med den nye hund. Da han så den, udbrød han: "Du er da en værre Hans Jørgen", så den kom til at hedde "Håns". Det skulle også være en pointer, men den var ikke ægte – halen var en "krogkæp".

Det var en dejlig og lærenem hund, der var med på alt. Når far sagde: "Vil du køre med", hoppede den på fars ryg, hvis han bøjede fremover eller på mors skød, hvis han pegede på hende. Den var også med, når far kørte med vognen. Engang sad den endog på stangen af fars cykel. Den gik fint på stige og var engang gået op på tagrygningen ad den lange stige. Men det gik galt hver gang, når den skulle efter en kat ude i laden på den lille stige op til loftet. Den løb kun efter kattene,

når far pudsede den på dem - og det gjaldt de fremmede hankatte. Men når "Håns" skulle efter dem op ad stigen, gik det for hurtigt, og den hang pibende i forbenene med bagbenene mellem trinene. Den sidste hund var også en pointer, men en helt karakter; den var "blød" og lærte aldrig noget sjovt – ikke engang at sidde "pænt", som "Håns" også var dygtig til.

Hunde skulle jo have hundetegn, og det fik de hos proprietær Park, der havde sin gård i Lumby overfor, hvor byvejen støder til vejen til Freltofte. Park var en mand, som far stor pris på, selvom han var konservativ. Han var venlig og lige til og ikke som Jens Peter sognerådsformand, der ellers var radikal som far. Park var dog uheldig, at hans gård brændte. Far tog derop, da han så røgen, og hjalp til med at redde dyrene. Jeg mener også, han var brandvagt om natten. Mor satte mig på cyklen og tog mig med derop. Det flød med brandslanger på vejen deroppe, og der var en masse mennesker.

December var også en travl måned, men det var på en anden måde. Der var jo hverken fryser eller køleskab, så de fleste slagtede op til jul; for det var jo køligt, og det var rart med frisk fersk til jul. Med hjemmeslagningen fulgte pølsegilderne, så de måtte næsten aftale med hinanden, hvornår det skulle være, og der var mange aftner, hvor far og mor ikke var hjemme.

Vi havde Chresten Povelsen fra Frel-

**Smedemester
Ulrik Andersen**

**20 22 70 66
Privat: 65 94 00 66**

www.centrumvvs.dk

tofte til at hjemmeslagte for os. Foruden sin betaling fik han gerne lunger og tær. Georg var ovre for at hjælpe til med at holde grisen, når den skulle stikkes. Når den blev stukket, blev der taget blod til "sorte pølser". Der kom byggryn i, og så blev de bagt i en sandkageform. Når blodet var løbet af grisen, blev den skoldet og skrabet for at fjerne hårene. Derefter blev den hængt op i bagbenene, skåret op og fik fjernet indvoldene. Nogle af tarmene blev rensset til medisterpølse. Derefter skulle kødet skæres til, så det passede til de forskellige formål. Ingrid var kommet for at hjælpe til med det. Om aftenen vankede der frisk "grisemad" for os og Georg og Ingrid. En del af kødet blev saltet og røget; men meget blev nu også henkogt. Senere var far og mor med i et nystartet frysehus i Nr. Lyndelse.

Nogle dage efter blev der så holdt pølsegilde, hvor Ingrid hjalp til. Først serveredes der flæskesteg – og det var flæskesteg med streg under flæsk - med brune og hvide kartofler, rødkål og gerne syltede agurker. Næste omgang, efter at flæskestegen havde været rundt en ekstra gang, var der ribbensteg med samme tilbehør. Måske vankede der halve syltede æbler med en klat gele inden medisterpølsen blev budt rundt. Det sluttede med dessert måske abrikosgrød med flødeskum.

I den forbindelse husker jeg, at mor engang skulle lave abrikosgrød og ved en

fejltagelse brugte salt i stedet for sukker. Desserten var ikke til at redde; men hvad hun så gjorde, husker jeg ikke. Under måltidet fik gæsterne øl og sodavand. Efter flere rygepauser ind imellem blev der ryddet til side, og de gav sig til at spille kort – damer og herrer hver for sig. Damerne spillede i begyndelsen "stop", men gik senere over til "lige ud". Mændene spillede også "lige ud"; en sjælden gang spillede en 3-4 stykker "l'hombre", og så var far gerne med her. De spillede om penge, men det var ikke store summer. Til "l'hombre" brugte de jetons i stedet for penge; de blev så modregnet i penge. Mor har dog fortalt, at engang de skulle i byen, talte far pengene først derhjemme – de havde jo ikke meget at rode med.

De var af sted flere aftener; men så kom den søde juletid. I begyndelsen holdt vi juleaften sammen med Georgs – senere for os selv.

Jeg mindes julen med al dens hygge og nostalgi. Juledag, mens vi i radioen hørte messing- blæserne spille julesalmer, spiste vi grahamsbrød bagt af mel fra vor egen hvede - med smør og lidt af årets ration af sukret sirup – et minde fra krigens tid.

Far havde engang købt patroner, der ved affyringen gav et knald og der viste sig en lille regn af farver. Det var i flere år vores afsked med året.

Lørdag den 15. September 2012 var der DMHFCup - Finale i Freltofte hos Majbrit Brunebjerg. Der er fire cup-dage i løbet af året, vinderen med højest pointantal tildeles titlen "Årets DMHF brugshest".

I år gik titlen til Majbrit Brunebjerg med hesten Maranello.

Et stort tillykke.

Tekst og billede Jane Friis Jensen

Kålbønderne

Tekst og foto:
Anders Kjær

På Birkebjergvej bor børnene Nicklas og Mathilde med deres forældre, Christian og Tina Magaard. Sidstnævnte kender jeg ganske godt, da jeg arbejder mindre end 10 meter fra hende til hverdag. Christian kender jeg mest indirekte fra frugten af hans daglige virke som kålbonde. Hver eneste dag kører

Der skal snakkes meget i telefon for at styre bedriften.

jeg ad bagvejen til Årslev på cykel, og ser de smukke lange farvede striber af velduftende kål- og salatplanter som vokser op, for til sidst blive høstet i et værre mudderbad. Og hvert år glædes jeg over, at der stadigvæk findes frilandsgartneri på Fyn. Og jeg bliver lige forbløffet over, at de vinkende høstarbejdere ikke kører oftere fast i mudderet, end de faktisk gør.

Christian fodrer mig først med en bunke ubegribelige tal. På et smart automatisk såningsapparat såede de 2.500.000 frø af sa-

Et kålhoved blandt RIGTIG mange andre kålhoveder. Man kan knap se horisonten.

lat og kål i år. Af disse bliver 600.000 solgt som enkelthoveder og 400.000 kilo solgt i partier og storkasser - Ja, jeg sagde jo at det var svært at begribe... - Produktionen foregår på 60-70 hektar forpagtet jord, som ligger i og omkring sognet, og i 21.000 m² glashuse som også ligger lidt rundt omkring. Og netop Christians lidt-rundt-omkring-problem går hurtigt op for mig. Det er sin sag at få flyttet de langsomme landbrugsmaskiner fra sted til

Aksel Jensens Tagdækning

Grønmosvej 14, Nr. Søby
5792 Årslev Tlf. 65 90 18 85

Tagpapdækning
Efterisolering
Tageftersyn og tilbud
uden forbindende

Christian justerer lige hvor grundigt "maskinrummet" på kålhøsteren skal være i sorteringen af frostskafer.

sted, og stedets lastbil kører i pendul fart for at fylde lagre, som jo også ligger lidt-rundt-omkring. Så Christian er ofte i diskret dansk/tysk/engelsk samtale på mobilen. Gad vide, hvordan de mon dyrkede kål før mobilen blev opfundet?

Vi var ude på en af de enorme kålmarker som Christian har ude ved Tarup. Nede ad marken kunne vi se høstmaskinen køre. Der var vel 100 meter tænkte jeg. Det føltes nu som en hel del mere, da vi havde mudret os frem gennem rækkerne til maskinen. Så da Christian senere pegede ud til en anden kant af marken og spurgte, hvor langt der mon var derover? Ja, jeg kunne jo se at, der var kortere derover end der hvor vi kom fra, så jeg svarede at der vel nok var 200 meter... Han rystede bare på hovedet. Kålhovedmarker gør noget ved ens afstandsbedømmelse.

Høstmaskinen er lejet ind på prøve i be-driften. Den nupser 15.000-20.000 kålhoveder om dagen, dog kun hvis den er bemanded med en 8-mands besætning. Det er manne tons! Og tænker man på, hvor lang tid det tager at spise sig igennem et kålhoved der-hjemme i husholdningen. Og hvor meget hyggegass det bliver til, så bliver man lidt overvældet af kålmængderne. Det er godt, at der er nogle arbejdssomme udlændinge, der gider rejse helt herop, og under afsavn, sørge for at vi kan købe dansk producerede kål- og salathoveder.

Christian ser hver dag på, at hans arbejde med at høste kålen mudrer vejene ganske grundigt, og de prøver så vidt de kan, at rydde op efter sig med fejmaskinen. Hvis nogen har gode forslag til, hvor der skal fejes

næste gang, er de velkomne til at komme forbi og sige det til ham. Så kvitterer han måske med en meget fordelagtig prisaftale på kål. Sønnen Nicklas på 7 arbejder desuden hårdt på, at forældrene skal give ham lov til at have en vej bod med frisk kål og salat kørende. Så nu må vi se, hvornår det lykkes for ham.

Christian er desuden formand for Faaborg Midtfyn Vandløbslaug, og vil gerne høre forslag til forbedringer fra folk, der er berørte af å-problemer. Han er selv bl.a. ramt af konsekvenserne af, at Kommunen ikke længere ønsker at oprense dele af å-løbene gennem Freltofte og omegn. Ja, måske er Freltoftes helt egen Bro Å i fare for at blive helt nedprioritet af forvalterne. Man siger nemlig, at Vindinge Å udspringer i Freltofte Mose, men faktisk hedder den Bro Å næsten helt til Årsløv. Senere falder snakken på, at de primært henter deres eget superrene vand op fra en brønd 42 meter nede i undergrunden. I samme åndedrag får Christian nu også afsløret, at når trykket falder ved os, både på Søsted- og Freltofte-vandledningerne, så er der faktisk hans tørstige salats skyld. Men når man nu ved, hvor hurtigt salatplanter visner uden vand, er det dem vel også velundt.

Vi takker for indblikket i kålbondens verden.

Christian og Tina Magaard.

Ny redaktør på FælledBladet.

Ja, jeg kom vist til at melde mig som ny redaktør af FælledBladet. Jeg håber alle vil støtte op om dette, og være med til at holde denne mangeårige tradition i hævd? Vores liste af navnkundige redaktører rummer nu 3, og Else-Marie Albrekt har gennem de seneste 3 år været den sidste store bidragyder. Og nu får vi så se, hvor længe jeg holder. Else-

Den nye redaktør, Anders Kjær nedstirres af avlsvædderen Klister. (Foto: Katrine Kjær)

Marie, de øvrige skribenter og alle andre hjælpende hænder vedbliver forhåbentlig med at være flittige. Men - det går ikke uden, at I alle giver en hånd med at fylde op med spændende materiale. Alt med gamle og nye billeder har interesse, specielt hvis de kan kobles sammen. Find noget frem fra skufferne! Det kunne jo være et gammelt kæreste-brev fra en af oldemors kasser på loftet. I postkassen på Freltoftevej 18, modtager vi meget gerne gode bidrag i form af: udkast til artikler, artikelforslag, børnetegninger, breve og selvfølgelig mærkedagsbilleder og andre hyggelige billeder. Vi må se om vi ikke kan fortsætte det gode arbejde omkring Fællebladet og Fælleden

Foto:
Nadja Kjær)

Ny borger i Søsted

Sanne Rasmussen og Kim Laulund, Søstedvej 10 har fået en datter. Hun vejede 3315 gr. ved fødslen og hun skal hedde Agnete. Parret har i forvejen Vilhelm på 6 år.

Sanne og Kim har de sidste par år bygget nyt hus på adressen og er nylig flyttet fra skurvogne og ind i deres flotte hus, hvilket de er glade for. Sanne er praktiserende fysioterapeut i Langelands Kommune og Kim er teknisk chef i firmaet Delaval som producerer og sælger staldudstyr. Lige nu nyder de dog den lille ny under forældreloven.

Elproduktion lokalt

I sidste Fælled Blad berettedes om at det første solcelleanlæg til elproduktion var opsat hos Inge og Claus Arentoft Freltoftevej 36.

Nu er der opsat yderligere 5 anlæg på følgende adresser; Freltoftevej 41, Freltoftevej55, Jyllandsgyden 11, Jyllandsgyden 3. 1 anonym.

Nogle af matriklerne har tillige vandbaserede solvarmeanlæg.

Tyveri fra varebil

Hos Nicolaj og Susanne Andersen Freltoftevej 69 har der været indbrud og tyveri fra Nicolajs servicevogn. Tyveriet er sket natten til torsdag d.18 oktober. Der er stjålet værktøj for ca. kr.35000. Der er ingen spor af tyvene. For ca. 3 år siden blev der også stjålet værktøj fra en servicevogn. Nicolaj er landbrugsmaskinmekaniker og arbejder hos Grønnemose Maskinforretning i Årup. Ved siden af har han også selvstændig virksomhed på hjemadressen. Her kan vi lokale beboere få repareret traktorer, landbrugsmaskiner og haveredskaber .

Aase Refffstrup fortæller om Maler Gulbrandsen, Nørre Søby

Åse Refffstrup

Foto:PA

Billederne er udlånt af Lokalarkivet i Nørre Søby.

Som lokalhistoriker med lyst til at fortælle om de skatte, der gemmer sig i arkivet, har jeg f.eks. i det seneste år fortalt en del om Martin Gulbrandsen, "Maler Gulbrandsen" (MG) - i Kirkesalen i Nr. Lyndelse og i Lokalarkivet i Nørre Søby. - På opfordring gentager jeg her lidt om personen "Maler Gulbrandsen", sådan som han var kendt i Nørre Søby og nærmeste kirkesogne.

Han boede med sin kone Petra og deres 4 drenge, Knud, Herluf, Tage og Helge, på sidste ejendom på højre hånd i Nørre Søby sogn, når man kører sydpå mod Faaborg - lige ved det gamle amtsskel. Men hans liv begyndte i Esbjerg i 1883. På et tidspunkt

flyttede familien til Odense, hvor faderen døde i 1891. Da var Martin 7 år.

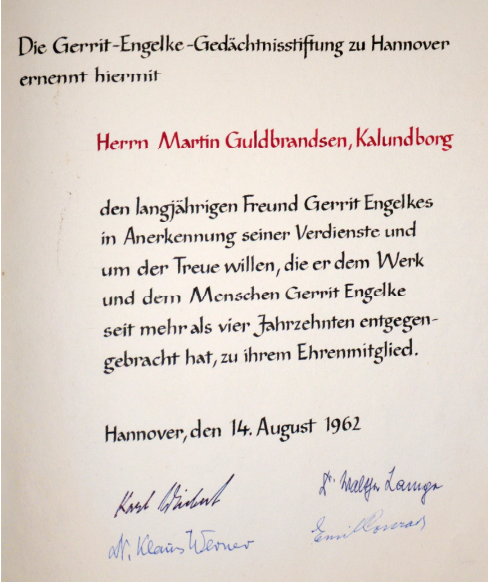
De næste år blev tilbragt i Odense; MG havde tidligt vist nemme for tegning og maling, og på et tidspunkt rejste han til København, hvor han gik 2 år på dagskole hos maleren Tersløse - fortsatte på Vermehrens Malerskole. MG havde et godt tag på at tegne GIPS, så når hans arbejde på skolen (fra 9 til 21) var færdigt, tjente han lidt ved at tegne for sig selv fra 21 til midnat - somme tider længere. "Jeg sad så der og overanstrengte mine i forvejen noget svage øjne med det resultat, at jeg efter et par års forløb måtte opgive mit arbejde som tegner - og forsone mig med at vejen til at blive kunstner var spærret. Med mellemrum var jeg helt blind. Jeg rejste så hjem til **Vorherres egen Ø, FYN** - og blev malermester o.m.m.a."

I 1914 kom han til Heden, hvor han blev gift med Petra Madsen i 1915. Familien flyttede til Nørre Søby i 1917 eller 18 - til huset på nuværende Albanivej 138. Petra døde i 1944, og i 1957 flyttede MG til Kalundborg, giftede sig med Inger, som også havde voksne børn. - MG døde i februar 1976.

Som ung rejste MG flere år i Tyskland som naver, knyttede der mange interessante bekendtskaber i lærde kredse. Bl.a. med male-

Diplom forside

Diplom

Maler Guldbrandsen ved det rullende bibliotek. *Privatfoto*

ren og digteren Gerrit Engelke (1890-1918), som døde ung i 1. Verdenskrig -. Kontakter som blev fulgt op helt frem til MG's død i 1976. - I 1960'erne blev han æresmedlem af Gerrit Engelke-Selskabet i Hannover. MG havde flere af Engelkes originaldigte, som han overdrog selskabet - MG's familie har overladt det flotte æresbevis til Lokalarkivet i Nørre Søby. - Lokalarkivet gemmer omfattende korrespondancer med folk i Europa.

MG var en mand med mange kontakter og interesser.

Ud over at tapetsere og male mange stuer, vinduer og døre i Nørre Søby og omegn dyrkede MG også andre talenter. Han var en glad skribent, bl.a. med udgangspunkt i landsbylivets mange facetter. Han instruerede dilettant i Nørre Søby såvel som nabobyerne, ligesom han var rådgiver for biblioteket i Nørre Søby.

Andre energitiltag

På Freltofte gamle mølle Birkebjergvej 1 hos Lone og Vagn Aaberg er opsat vandbaseret solvarmeanlæg. Det er af moderne type med vakuum rør. Installation og tilkobling er udført af husherren. Hos naboen Lis og Niels Hansen Freltoftevej 47 har de efter 17 år udskiftet deres gamle 10 kw.t.luft til vand varmepumpe.

Den nye pumpe er en billig kineserpumpe på ligeledes 10kw.t. som i store træk kan det samme som de dyre pumper jævnfør teknologisk institut. Det der er interessant siger Niels, er hvor længe den kan holde. Samlet pris på pumpe og installation beløber sig til i alt kr. 40.000, hvilket er under halv pris på mærkevarepumper.

Foto: Aage Spejlborg

Det fælles

Hvorfor mon Karen Margrethe og jeg har boet i Freltofte i 37 år?

Vi kunne jo let have skiftet bopæl adskillige gange i løbet af alle de år.

Hvad er det der gør at vi har prioriteret at leve her i Freltofte gennem alle disse år?

Den primære årsag tror jeg, har noget med at gøre med de mennesker der lever og bor i samme område som os. Nogen som vi kender og de kender os. På godt og ondt, men mest på godt, synes jeg. Mennesker vi snakker med, laver ting sammen med i lyst og nød. Gode fester og også gode begravelser. De sidste to begravelser vi har deltaget i angik vores gamle naboer Agda og Aksel (Savskærer) der begge døde i en høj alder. Begge havde bidraget meget til vores livskvalitet gennem årene.

Vores børn er også meget knyttet til Freltofte. De kan slet ikke forestille sig, at vi skulle bo andre steder. Når de kommer her føler de sig meget hjemme. Så skal vi på runde i haven, gå en tur i byen og ned i mosen osv. De har gode minder om skøjteløb på gadekær og kælketure på det stejle Birkebjerg eller dengang deres far havde bygget et udsigtstårn oppe på Aksel Savskærers højere liggende grund.

Det er dejligt at have noget til fælles med mennesker der bor i samme område som en selv. Det er jo også mere praktisk og energibesparende, så hvorfor gå over åen efter vand

(billedlig talt) hvis man kan nøjes med at gå over bækken her i Freltofte.

Der er mange fordele ved det fælles. Man kan låne af hinanden, hjælpe med hundeluftning, børnepasning, vande blomster, udveksle nyheder o.m.a.

Den måde at leve og agere på er det ikke alle der er opdraget til. Men det kan læres af de fleste, hvis man har lysten og nysgerrigheden for at dyrke det fælles.

Der er også mange andre tillægsgevinster ved at bo i Freltofte. Lad mig nævne nogle få stykker.

Mange af vores udenbys gæster siger at det er en smuk by, at her er stille og fredfyldt.

Det er et rigt og mangfoldigt fugleliv. Mange misunder os vores fællesskab og kultur.

Hvad skal der ske før vi flytter fra Freltofte?

Jeg tror vi skal være rigtig gamle og svage før vi flytter og så er det nok på plejehjem.

Har da tænkt på at gøre huset rullestolsvenligt og med trappelift eller elevator.

En anden årsag kunne være at fællesskabet og samhørigheden forsvandt, at det blev nedprioriteret. Hvis dette sker og folk lukker ned, så forsvinder livskvaliteten for vores vedkommende og så er det tiden at søge nye græsange.

Men jeg er optimist og tror, at vi bliver mange nok til også i fremtiden at påvirke det fælles i landsbyen Freltofte.

-Åge Spejlborg

Fiberbredbånd i Freltofte

Energi Fyn har tilbudt at etablere bredbånd i Freltofte hvis vi kan præstere en tilslutningsprocent på min.60%. Deadline er d. 15 nov. Der er etableret et lokalt netværk som søger at påvirke tvivlere om nettets muligheder og få dem til at tilmelde sig. I skrivende stund ser det ud at man når de 60%. Det eksisterende bredbånd volder mange problemer og man ser frem til få tidssvarende og moderne forhold på dette område i fremtiden. Nogle mener også, at det får betydning for huspriser og fremtidig bosætning i området. Yderområder som Mosevej og Søstedvej er ikke omfattet af Energifyns tilbud, men man forventer lokalt, at der bliver muligheder for fremtidig påkobling også i disse områder.

Sidste! Energi Fyn har her umiddelbart før deadline meddelt at tilslutningsprocenten nu er på over 60%. Dette indebærer at fiberbredbåndet hermed bliver etableret i Freltofte. Det forventes at gravearbejdet påbegyndes i foråret 2013.

Ny sognepræst i Nr. Lyndelse Sogn:

KRISTENDOM SKAL INDLEVES

TEKST OG FOTO:

KARSTEN LINDHARDT

Mette Boddum Behrndtz, 38 år, voksede op i Odense og fik gode skudsmål af lærerne. Flittig, lærenem, nysgerrig, godt begavet og smittende glad. Uden for skoletiden var hun også flittig spejder, trompetist, koncertmester i Odense Pige гарде og skuespiller i gardens teatergruppe. I gymnasiet var hun fast trompetist i Bigbandet (jazz) på Odense Katedral-skole. Her traf hun også manden i sit liv, Roald Lindhardt, og var kun 19 år, da hun blev valgt ind i Sanderum Kirkes Menighedsråd. I dag dyrker hun ridesport. "Jeg har dog solgt min hest på grund af manglende tid."

Hun forlader i 1993 sine forældre i Sanderum og menighedsrådet i utide for at studere teologi på Århus Universitet. Hun bliver cand. theol i 2001 og får topkarakteren 13 i flere fag, bl.a. latin, syrisk og hebraisk. Hun skriver speciale om Esters Bog i Gammel Testamente får karakteren, ja, gæt bare - 13!

"Roald og jeg har to børn sammen, Freya på ni og Julia på seks år. Han arbejder selvstændigt og mest med effektivitet inden for salg og udvikling af personale og organisationer," fortæller Mette, der havde overvejet en karriere på Universitetet. "Men jeg blev overtalt af en veninde til at prøve et ledigt vikariat i tre måneder ved landsognene Understed og Karup i Vendsyssel. Året efter blev jeg fastansat og jeg har været i de to dejlige sogne i 10 år." Jeg forsker stadig i Gammel Testamente, men jeg er også meget glad for at være sognepræst på landet. Roald og jeg har indset, at vi længes hjem til Fyn. Her bor vore forældre, ja, hele vores familie. Jeg indrømmer gerne, at jeg er et meget aktivt menneske, der udover at holde af musik og varetage de traditionelle kirkelige opgaver, gerne søsætter nye projekter. For mig er Nr. Lyndelse Kirke et oplagt sted at søge nye udfordringer."

"Som udgangspunkt ønsker jeg at nå de voksne gennem sognets børn og unge. Kristendom skal ikke kun indlæres - den skal også *indleves*. Gruppen af unge bør også medtænkes i kirkelivet. Præsten skal være synlig, men præsten skal også være villig til at lytte og give bud på nogle af de spørgsmål og tanker, som mange - ikke mindst unge - tumler med. Jeg vil være præst for alle - lige fra de yngre til de ældre; og fra dem, der er vant til at bruge kirken, til dem der synes, at kirken kan virke fjern og fremmed. Jeg vægter dialog højt og kommer gerne forbi i de forskellige sammenhænge, hvor man gerne vil se og tale med præsten.

Mette Behrndtz blev indsat i Nr. Lyndelse Kirke 1. Advent, søndag 2. december 2012. Efter prædiken og altergang havde det nvalgte menighedsråd arrangeret en reception, hvor alle var velkomne.

Den nye præstefamilie begyndte at stille møblerne på plads i slutningen af november. Mette Behrndtz prædikede første gang søndag 2. december. Hendes mand, ungdomskæresten Roald har sort bælte i karate. Datteren Julia på seks år glæder sig til at lege i den store have, mens Freya på ni år nødig vil miste sine mange kammerater i Vendsyssel.

Sydbank

Hvad kan vi gøre for dig

Kærvej 4 · Nr. Lyndelse · 5792 Årslev · tlf. 74 37 83 50 · sydbank.dk/odense